

בבית המשפט העליון

רע"א 3854/18

לפני: כבוד השופטת יי וילנר

המבקש: ברק שאול נחיאסי

נגד

המשיב: פקיד שומה גוש דן

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (כב' השופטת יי סרוסי) בע"מ 39240-01-17 מיום 15.4.2018

בשם המבקש: עו"ד שי כהן

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת יי סרוסי) בע"מ 39240-01-17 שניתנה ביום 15.4.2018 בגדרה נדחתה בקשת המבקש לקבוע מועד לדיון הוכחות נוסף לחקירת עד מטעמו, והתקבלה בקשת המשיב להוצאת תצהירו של העד מהתיק.

2. מהבקשה עולה כי המבקש הוא יהלומן ובעלים של 80% ממניות חברה לסחר ביהלומים (להלן: החברה). בבית המשפט המחוזי מתברר ערעורו של המבקש על שומת מס הכנסה לשנת המס 2011 בעניינו. כחלק מראיותיו, צירף המבקש תצהיר עדות ראשית של מר דוד אלקשווילי (להלן: העד), איש עסקים המתגורר בהונגריה, המחזיק ב-20% ממניות החברה הנותרות. המבקש טוען כי תצהיר זה עוסק, בין היתר, בשאלה הנמצאת בלב המחלוקת בין הצדדים והיא האם המבקש קיבל סכום של כ-2 מיליון דולר כאדם פרטי או שסכום זה שימש להחזר הלוואת בעלים לעד.

3. לטענת המבקש, לקראת מועד ההוכחות שנקבע, העד עודכן שהצדדים מנהלים משא ומתן לקראת פשרה, ומשהתברר ימים בודדים לפני הדיון כי ההבנות לא הבשילו

לכדי הסכם, כבר לא הייתה באפשרותו של העד להגיע לישראל למועד שנקבע. בהמשך לכך, ביום הדיון עצמו, ביקש המבקש מבית המשפט המחוזי לקבוע דיון הוכחות נוסף, ואילו המשיב התנגד לכך וביקש כי תצהירו של העד יוצא מהתיק.

4. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת המבקש לקיים מועד הוכחות נוסף, וקיבל את בקשת המשיב להוצאת התצהיר מהתיק, בציינו כי אין משמעות לתצהיר זה ללא אפשרות לחקור את העד בחקירה נגדית.

5. לטענת המבקש, החלטה זו עלולה לפגוע באופן בלתי הפיך ביכולתו לבסס את טענותיו בערעור, ויש לבטלה אף אם החלטת העד שלא להגיע לדיון שנקבע התבררה לאחר מעשה כשגויה. עוד נטען כי היה ניתן לרפא פגם זה על-ידי הטלת הוצאות לטובת המשיב חלף מחיקת תצהירו של העד מתיק הערעור.

6. לאחר העיון בבקשה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

ההחלטות בעניין זימון עדים והבאת ראיות הן החלטות דיוניות באופיין שערכאת הערעור אינן נוטה להתערב בהן, והן אף נכללות בסעיף 1(5) לצו בת המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009 (להלן: הצו). עם זאת, החלטות על דחיית בקשה לזימון עד או להגשת ראיה הוחרגו במפורש מהצו, ובמקרים המתאימים בהם קיים חשש מפני ניהול הליך אשר יוביל בסופו של דבר לפגיעה בצדדים, תינתן רשות ערעור על החלטות אלה (ראו: רע"א 4010/13 "ניצנים" קבוצה ארץ ישראלית א' של הנוער הציוני קבוצת פועלים להתיישבות שיתופית בע"מ נ' קבוצת אפאל בע"מ, פסקאות 6-7 (26.6.2013)).

7. ואולם, איני סבורה כי המקרה הנדון בא בגדר המקרים המצדיקים מתן רשות ערעור. מעיון בפרוטוקול הדיון שקדם למתן ההחלטה דנן עולה כי המשיב טען שניסיונות ההידברות בין הצדדים מעולם לא הבשילו לכדי הסכם פשרה מוגמר, ואף לא דובר בשום שלב על דחיית מועד הדיון שנקבע. המבקש אף לא הגיש מבעוד מועד בקשה מתאימה לבית המשפט לדחיית מועד הדיון, ובנסיבות אלה נערכו המשיב ובית המשפט לקיום דיון ההוכחות במועדו. נראה, אם כן, כי לנוכח התנהלותו זו של המבקש, אשר אף לא ניתן לה כל הסבר בבקשתו, אין להתערב בשיקול דעתו של בית המשפט המחוזי אשר החליט לדחות את בקשתו של המבקש לקיום דיון נוסף. כפועל יוצא מכך אף לא נותר טעם בהותרת תצהירו של העד, אשר לא נחקר בחקירה נגדית, בתיק בית המשפט.

8. לנוכח האמור, לא מצאתי כי הבקשה דנן מצדיקה בחינה של ערכאת הערעור בשלב הזה. מובן כי ככל שהמבקש ימצא בכך צורך, הוא יוכל להעלות טענותיו בנדון במסגרת הערעור על פסק הדין בסיום ההליך.

סוף דבר: הבקשה נדחית. משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ה' בתמוז התשע"ח (18.6.2018).

ש ו פ ט ת